

Sygn. akt. III RC 437/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 sierpnia 2020 roku

Sąd Rejonowy w Grudziądzu, Wydział III Rodzinny i Nieletnich w składzie:

Przewodniczący **sędzia Tomasz Simiński-Stanny**

Protokolant **st. sekr. sąd. Anna Nalaskowska**

po rozpoznaniu w dniu 13 sierpnia 2020 roku w Grudziądzu

sprawy z powództwa małol. A. G. i E. G. dział. przez matkę E. S. (1)

przeciwko S. G.

o podwyższenie alimentów

orzekł:

1. Podwyższa od pozwanego S. G. rentę alimentacyjną na rzecz małoletnich A. G. i E. G. z kwoty po 400,-zł (czteryście złotych) miesięcznie ustalonej wyrokiem Sądu Okręgowego w Gdańsku z dnia 04.01.2013 roku w sprawie II C 3452/10 do kwoty po 1.000,-zł (jeden tysiąc złotych) miesięcznie tj. w łącznej kwocie 2.000,-zł (dwa tysiące złotych) płatnych do rąk przedstawiciela ustawowego małoletnich powódek – ich matki E. S. (1), do dnia 15-go każdego miesiąca z góry z ustawowymi odsetkami w razie opóźnienia w płatności poszczególnych kwot, poczynając od dnia 30.08.2019 roku;
2. Oddala powództwo w pozostałym zakresie;
3. Zasądza od pozwanego S. G. na rzecz Skarbu Państwa kwotę 750,-zł (siedemset pięćdziesiąt złotych) tytułem kosztów sądowych;
4. Zasądza od pozwanego S. G. na rzecz powódki E. S. (1) kwotę 3.600,-zł (trzy tysiące sześćset złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu;
5. Nadaje wyrokowi w punkcie 1 rygor natychmiastowej wykonalności.

Sygn. akt III RC 437/19

UZASADNIENIE

Powódki A. G. i E. G., działające przez przedstawiciela ustawowego – matkę E. S. (1), wniosły pozew o podwyższenie od pozwanego S. G. alimentów z kwoty po 400,00 zł miesięcznie do kwoty po 2.000 zł miesięcznie, płatnych z góry do 10-tego dnia każdego miesiąca począwszy od dnia złożenia pozwu, tj. od dnia 30 sierpnia 2019 r. wraz z należnymi ustawowymi odsetkami za opóźnienie w razie zwłoki w płatności. Dodatkowo wniosły o zwrot kwoty 450 zł poniesionej w związku z próbą polubownego rozwiązania sporu przed wytoczeniem powództwa.

Swój pozew uzasadniły zwiększonymi potrzebami i rosnącymi kosztami utrzymania, przy wysokich – ich zdaniem – możliwościach zarobkowo-majątkowych pozwanego /k. 5-9/.

W odpowiedzi na pozew pozwany S. G., działający przez profesjonalnego pełnomocnika, wniósł o oddalenie powództwa ponad kwotę 450 zł miesięcznie na każde z dzieci /k. 80-81/.

Na rozprawie, która odbyła się w dniu 13 sierpnia 2020 r. stronom nie udało się porozumieć co do wysokości alimentów. Pełnomocnik powódek zaproponował podwyższenie alimentów do kwoty 1.200 zł na każdą z córek, natomiast pełnomocnik pozwanego zaproponował kwotę 600 zł na każde dziecko /k. 232/.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powódka A. G. urodziła się w dniu (...), natomiast powódka E. G. urodziła się w dniu (...). Małoletnie pochodzą ze związku małżeńskiego E. S. (1) i S. G.. Rodzice dziewczynek rozwiedli się w dniu 4 stycznia 2013 r. W wyroku rozwodowym miejsce pobytu małoletnich zostało ustalone przy matce, natomiast wykonywanie władzy rodzicielskiej zostało ograniczone obojgu rodziców, przy czym matce małoletnich przez zobowiązanie jej do podjęcia i ukończenia pełnego szkolenia w szkole dla rodziców, zaś ojcu do współdecydowania o istotnych sprawach dzieci w zakresie wyboru kierunku kształcenia i leczenia. Kosztami utrzymania i wychowania małoletnich A. i E. G. zostały obciążone oby dwie strony, przy czym udział pozwanego został ustalony w kwocie po 400 zł miesięcznie na rzecz każdej z małoletnich, tj. w łącznej wysokości 800 zł miesięcznie.

Małoletnie na co dzień mieszkają z matką w wynajmowanym mieszkaniu, zaś z ojcem utrzymują kontakty zgodnie postanowieniami wyroku rozwodowego.

Małoletnia A. G. ma obecnie 17 lat i od września będzie uczęszczać do II klasy szkoły licealnej. A. ma wrodzoną wadę serca w postaci tzw. zastawki aortalnej dwupłatkowej oraz niedomykalności zastawki trójdzielnej I/IIst. Ponadto starsza z powódek choruje na astmę oskrzelową i wymaga noszenia szkieł korekcyjnych. W 2008 r. przeszła zabieg skrócenia kończyny dolnej o 2,5 cm. W 2017 r. z powodu zaburzeń nastroju oraz myśli samobójczych małoletnia przebywała na Oddziale Psychiatrii (...). Od 2017 r. posiada orzeczenia o potrzebie nauczania indywidualnego, gdyż jej stan zdrowia nie pozwala na uczęszczanie do szkoły. Z uwagi na stan jej zdrowia wskazane są stałe wizyty u lekarzy specjalistów oraz ćwiczenia korekcyjne i zajęcia na basenie.

Małoletnia E. G. ma 15 lat i od września zacznie uczęszczać I klasy liceum ogólnokształcącego. Jest dzieckiem zdrowym, prawidłowo rozwijającym się, nie choruje przewlekle i nie wymaga specjalistycznego leczenia. E. osiąga bardzo wysokie wyniki w nauce, jest szczególnie uzdolniona w kierunku matematyczno-przyrodniczym. W 2017 roku zdobyła III miejsce w konkursie matematycznym na poziomie wojewódzkim, w 2019 r. została finalistką konkursu matematycznego oraz dwóch konkursów z biologii i geografii. Małoletnia, aby rozwijać swoje umiejętności potrzebuje wsparcia w postaci korepetycji i zajęć dodatkowych, w szczególności w zakresie matematyki, biologii i języków obcych.

Prócz powyższego małoletnie A. i E. są normalnie rozwijającym się i rosnącym dziećmi, w związku z czym konieczna jest regularna wymiana odzieży i obuwia, jak również doraźny zakup leków związany z sezonowymi przeziębieniami. Powyższe stanowią okoliczności bezsporne.

(dowód:

- kopia odpisu pełnego aktu urodzenia A. G. – k. 17,
- kopia odpisu pełnego aktu urodzenia E. G. – k. 18,
- wyrok Sądu Okręgowego w Toruniu z dnia 4 stycznia 2013 r., I C 3452/10 – k. 530-532 akt Sądu Okręgowego w Toruniu I C 3452/10,
- kopia karty informacyjnej leczenia szpitalnego – k. 125, 129-130,
- kopia informacji dla lekarza kierującego – k. 126 -128,
- kopia orzeczenia nr 130/16/17 o potrzebie nauczania indywidualnego – k. 131,
- zeznania świadka A. W. – k. 231-231v,

- zeznania powódki E. S. (1) – k. 232-232v.)

Matka powódek E. S. (2) ma 47 lat, pracuje w pełnym wymiarze czasu na stanowisku Dyrektora Regionu Północnego w przedsiębiorstwie (...) sp. z o.o. w W.. Jej średnie miesięczne zarobki wynoszą 5.700 zł netto. Małoletnia A. i E. są jej jedynymi dziećmi. Zamieszkują wspólnie w wynajmowanym mieszkaniu o pow. 56m².

Ojciec powódek S. G. ma 46 lat, ukończył wyższe studia na Politechnice G., obecnie prowadzi własną działalność gospodarczą. Do 2018 r. był zatrudniony na umowę o pracę w przedsiębiorstwie (...) sp. z o.o. w W. za wynagrodzeniem w wysokości ok. 6.000 zł netto miesięcznie. Przychód z jego działalności gospodarczej za 2018 r. wyniósł ok 35.980 zł, natomiast za 2019 r. ok. 80.000 zł. Pozwany podaje, że jego średni miesięczny dochód za 2019 r. wynosił ok. 3.000 zł netto. Pozwany płaci na córki alimenty w łącznej wysokości 800 zł miesięcznie. Oprócz A. i E. posiada jeszcze dwójkę małoletnich dzieci: rocznego syna S. oraz 3 letnią córkę U.. Nie licząc w/w małoletnich, pozwany nie jest obciążony obowiązkiem alimentacyjnym na rzecz innych osób.

Pozwany swój obowiązek alimentacyjny realizuje poprzez płacenie alimentów, poza tym zasadniczo nie partycypuje on w kosztach utrzymania i leczenia córek. Okazjonalnie kupuje im podręczniki szkolne, książki i gry planszowe. Pozwany ma sporadyczny kontakt ze starszą córką A.. Lepsze relacje ma z młodszą córką E., z którą w miarę możliwości jeździ na konkursy i pomaga w nauce matematyki. Wszystkie codzienne obowiązki rodzicielskie związane z wychowaniem i opieką nad córkami spoczywają na matce małoletniej, która dba o zaspokojenie potrzeb materialnych i emocjonalnych dzieci.

(dowód:

- zaświadczenie o zarobkach E. S. (2) – k. 19,
- pismo (...) sp. z o.o. w W. z dn. 03.03.2020 r. – k. 193,
- zeznania powódki E. S. (2) – k. 96-96v, 232-232v,
- zeznania pozwanego S. G. – k. 232v-233.)

W chwili wydawania przez Sąd Okręgowy w Toruniu wyroku w sprawie o sygn. akt I C 3452/10 matka małoletniej zarabiała średnio 4000 zł netto miesięcznie i uzyskiwała 300 zł miesięcznie z tytułu najmu mieszkania, zaś pozwany zarabiał 4.592,40 zł netto miesięcznie. Od tego czasu sytuacja majątkowa obojga rodziców uległa zmianie. Wynagrodzenie matki małoletnich wzrosło do średnio 5.700 zł netto miesięcznie, zaś pozwany zwolnił się z pracy, w której zarabiał ok. 6.000 zł netto miesięcznie i otworzył własną działalność gospodarczą.

Matka małoletnich powódek czyni następujące miesięczne wydatki: najem mieszkania – 800 zł, czynsz – ok. 500 zł, energia elektryczna – 102,67 zł, abonament telefoniczny i internetowy – 196 zł, abonament telewizyjny – 80 zł, gaz – 35 zł, raty za sprzęt RTV – 487,17 zł.

Pozwany zamieszkuje wspólnie z żoną i dwójką dzieci. Żona pozwanego przebywa obecnie na bezpłatnym urlopie wychowawczym. Pozwany wskazał, że koszt utrzymania jego rodziny wynosi ok. 4.000 zł miesięcznie. Z osiąganego dochodu pokrywa miesięczne wydatki na: czynsz – ok. 400 zł, energię elektryczną – ok. 94 zł, wodę – ok. 100 zł, gaz – ok. 26 zł, Internet – ok. 40 zł, żywność – ok. 1400 zł, kosmetyki i środki higieniczne – ok. 400 zł, paliwo – ok. 200 zł. Ponadto, co bardzo istotne, pozwany spłaca nadal ratę kredytu wysokości ok. 1.500 zł zaciągniętego na wspólne mieszkanie byłych małżonków. Strony nie mogą dojść do porozumienia w kwestii wynajęcia lub sprzedaży mieszkania i ewentualnego podziału otrzymanych środków, choć każdy z byłych małżonków deklaruje taką konieczność.

(dowód:

- uzasadnienie wyroku z dn. 4.01.2013 r. k. 543-544 ze sprawy I C 3452/10,

- lista operacji na rachunku bakowym E. S. (2) – k. 133-146,
- lista operacji na rachunku bankowym S. G. – k. 70-77,
- zeznania powódki E. S. (2) – k. 96-96v, 232-232v,
- zeznania pozwanego S. G. – k. 232v-233.)

Sąd zważył, co następuje:

Stan faktyczny w niniejszej sprawie Sąd ustalił na podstawie zgromadzonych w toku postępowania dokumentów, zwłaszcza tych których prawdziwości i rzetelności strony wzajemnie nie kwestionowały, w szczególności dokumentów dotyczących problemów zdrowotnych małoletniej A. G., dochodów pozwanego oraz opłat, a także na podstawie zeznań świadka A. W., a także zeznań obojga stron.

Duże wątpliwości w zakresie swojej przydatności dowodowej budziły jedynie wyciągi bankowe przedstawione przez matkę powódek, które miały świadczyć o wydatkach poczynionych na małoletnie. Z przedłożonych przez powódki dokumentów wynika fakt dokonania płatności za różnego rodzaju produkty i usługi, jednak nie sposób stwierdzić w jakiej części zakupy te był przeznaczone dla A. i E.. Sąd w tym zakresie wykazał więc daleko idącą nieufność i ostrożność.

Sąd dał wiarę zeznaniom świadka A. W. dotyczących konieczności wspierania uzdolnionej młodszej z powódek, bowiem pokrywały się z pozostałymi zebranymi w sprawie dowodami, a przy tym były jasne i spójne. Sąd dał również wiarę dowodowi z przesłuchania stron. Pewne rozbieżności wynikają z różnego oglądu stron na sprawę oraz z doznawanych emocji, co jednak nie przemawia za tym, by umniejszyć walor dowodowy tychże przesłuchań.

Zgodnie z treścią art. 133 § 1 k.r.o. rodzice obowiązani są do świadczeń alimentacyjnych względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie chyba, że dochody z majątku dziecka wystarczają na pokrycie kosztów jego utrzymania i wychowania. Zakres świadczeń alimentacyjnych zależy natomiast, w myśl art. 135 § 1 i 2 k.r.o., od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz od zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego. Wykonanie obowiązku alimentacyjnego względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie może polegać w całości lub w części na osobistych staraniach o utrzymanie lub o wychowanie uprawnionego; w takim wypadku świadczenie alimentacyjne pozostałych zobowiązanych polega na pokrywaniu w całości lub w części kosztów utrzymania lub wychowania uprawnionego.

W myśl art. 138 k.r.o. w razie zmiany stosunków można żądać zmiany orzeczenia lub umowy dotyczącej obowiązku alimentacyjnego. Przez "zmianę stosunków" należy rozumieć zmianę okoliczności istotnych z punktu widzenia ustawowych przesłanek obowiązku alimentacyjnego i zakresu świadczeń alimentacyjnych (w szczególności określonych w [art. 133](#) i [135](#) KRO). Dla stwierdzenia, czy nastąpiła zmiana stosunków w rozumieniu art. 138 k.r.o., należy brać pod uwagę, czy istniejące warunki i okoliczności – na tle sytuacji ogólnej – mają charakter trwały, dotyczą okoliczności zasadniczych, ilościowo znacznych i wyczerpują te przesłanki, które w istotny sposób wpływają na istnienie czy zakres obowiązku alimentacyjnego" (tak uchw. SN (...) z 16.12.1987 r., [III CZP 91/86](#), OSNCP 1988, Nr 4).

W przedmiotowej sprawie Sąd doszedł do przekonania, że powódki w części wykazały zasadność podwyższenia alimentów z ustalonej pierwotnie kwoty po 400 zł miesięcznie do kwoty po 1000 zł miesięcznie na każdą z małoletnich. Od czasu wydania wyroku przez Sad Okręgowy w Toruniu w sprawie I C 3452/10 doszło bowiem do pewnej zmiany stosunków, w związku z czym żądanie zmiany wysokości alimentów od S. G. na rzecz małoletnich A. G. i E. G. należało uznać za uzasadnione, jednak w wysokości niższej aniżeli wskazana w pozwie.

Powódki nie uczęszczają już do szkoły podstawowej, lecz odpowiednio do I i II klasy liceum. Zatem pojawiły się większe koszty związane z edukacją szkolną, tj. koszty corocznej wyprawki do szkoły, w tym podręczników szkolnych,

opłat na komitet rodzicielski, ubezpieczenie, a także doraźne wydatki na wyjścia klasowe, wycieczki szkolne, zakup niezbędnych przyborów szkolnych w ciągu roku.

Zwiększyły się wydatki na zakup obuwia i odzieży dla małoletnich oraz koszty wyżywienia, z uwagi na ich wiek i intensywny wzrost. Pojawiły się wydatki na Internet i telefon oraz zwiększyły się wydatki na rozrywkę i rozwój zainteresowań. Zasadność podwyższenia wysokości renty alimentacyjnej wynika także ze zwiększenia się potrzeb związanych z osiągnięciami naukowymi małoletniej E. oraz stanem zdrowia małoletniej A..

Na podstawie przeprowadzonego postępowania dowodowego, a także w oparciu o zasady doświadczenia życiowego Sąd przyjął, że udowodnione miesięczne potrzeby małoletniej A. G. obejmują: 550 zł – koszt udziału małoletniej w utrzymaniu mieszkania, 400 zł – koszt wyżywienia, 250 zł – odzież i obuwie, 100 zł – artykuły kosmetyczne i higieniczne, 46 zł – bilet miesięczny, 30 zł – konsultacje kardiologiczne i badania lekarskie (1/12 całej kwoty), 130 zł – wizyty u psychologa, 40 zł – zakup okularów korekcyjnych (1/12 całej kwoty), 30 zł – leki, 100 zł – koszt wyprawki szkolnej, 50 zł – koszt kieszonkowego, 100 zł – zajęcia sportowe, 50 zł – rozrywka, 50 zł – prezenty urodzinowe i świąteczne, 100 zł – wypoczynek letni, zimowy i wycieczki szkolne (1/12 całej kwoty). Łącznie dają to kwotę 1.996 zł miesięcznie.

W przypadku małoletniej E. G. Sąd przyjął, że udowodnione miesięczne potrzeby małoletniej wynoszą: 550 zł – koszt udziału małoletniej w utrzymaniu mieszkania, 400 zł – koszt wyżywienia, 250 zł – odzież i obuwie, 100 zł – artykuły kosmetyczne i higieniczne, 46 zł – bilet miesięczny, 40 zł – zakup okularów korekcyjnych (1/12 całej kwoty), 30 zł – leki, 100 zł – koszt wyprawki szkolnej, 50 zł – koszt kieszonkowego, 50 zł – zajęcia sportowe, 250 zł – korepetycje przyrodniczo-matematyczne, 50 zł – rozrywka, 100 zł – wypoczynek letni, zimowy i wycieczki szkolne (1/12 całej kwoty). Łącznie dają to kwotę 1.986 zł miesięcznie.

W pozostałym zakresie w ocenie Sądu strona powodowa nie wykazała, aby konieczne było ponoszenie innych kosztów utrzymania małoletnich. Jeżeli są ponoszone wyższe wydatki na ich utrzymanie, to w ocenie Sądu należy je potraktować jako zbytkowe. Jeśli matka podejmuje decyzję o zakupie dla małoletnich np. droższych niż przeciętne ubrań, obuwia czy kosmetyków to powinna liczyć się z koniecznością ich finansowania z własnych środków. Także ponoszenie wyższych wydatków na rozrywkę, prezenty i wypoczynek należy uznać za zbytkowy. Ponadto Sąd uznał, że strona powoda w żaden sposób nie wykazała konieczności poniesienia wydatków związanych z leczeniem ortodontycznym obu dziewczynek. Strona nie przedstawiła żadnych dokumentów, z których wynikałoby, że małoletnie muszą poddać się takiemu leczeniu i ewentualnie jaki były tego koszt. Także konieczność skorzystania z prywatnych wizyt u dermatologa i dentysty nie została wykazana przez powódki. Obie te usługi są refundowane przez NFZ, a strona powodowa nie wykazała, aby małoletnie musiały poddać się zabiegom, które nie są objęte ubezpieczeniem zdrowotnym. Odnośnie udziału małoletnich w opłatach mieszkaniowych Sąd uznał, że wystarczająca jest kwota 550 zł na każdą z nich. Małoletnie wraz z matką dotychczas zamieszkiwały w wynajętym mieszkaniu na poddaszu o pow. 56 m², w którym każda z dziewczynek miała oddzielny pokój. Matka małoletnich podjęła decyzję o wynajęciu sąsiadującego mieszkania o podobnej powierzchni, tak by powiększyć metraż do 120 m². Zdaniem Sądu koszt utrzymania kolejnego mieszkania należy uznać za zbytkowy, gdyż dotychczasowe mieszkanie w zupełności wystarczało na zaspokojenie potrzeb mieszkaniowych trzech osób.

W przypadku małoletniej A. Sąd uznał za uzasadnione poniesienie kosztów związanych z prywatnymi wizytami u lekarza specjalisty oraz dodatkowymi badaniami kardiologicznymi. Z uwagi na wrodzoną wadę serca małoletnia powinna pozostawać pod stałą kontrolą lekarza specjalisty i przechodzić regularne badania. W tym przypadku mogą nie być wystarczające wizyty i badania objęte ubezpieczeniem zdrowotnym. Także wydatki poniesione na regularne wizyty u psychologa Sąd uznał za uzasadnione. Wzajemne animozje między rodzicami naruszyły dobrostan emocjonalny małoletniej i z tego względu konieczne jest objęcie powódki wsparciem psychologicznym. Ponadto z uwagi na przebyty zabieg skrócenia dolnej kończyny wskazane są ćwiczenia korekcyjne i zajęcia na basenie.

W przypadku małoletniej E. Sąd uznał za uzasadnione poniesienie dodatkowych kosztów związanych z jej edukacją. Dziewczynka jest szczególnie uzdolniona przyrodniczo i matematycznie. Aby rozwijać te umiejętności konieczne jest

skorzystanie z dodatkowych zajęć i korepetycji, których koszt wynosi ok. 50 zł za godzinę. Sąd uznał, że kwota 250 zł miesięcznie jest wystarczająca, żeby małoletnia mogła podnosić swoje osiągnięcia w nauce.

Odnosnie możliwości zarobkowych i majątkowych pozwanego, jako zobowiązanego do alimentacji, należy zauważyć, że jego możliwości zarobkowe nie uległy znacznej zmianie i wynoszą co najmniej 6.000 zł netto miesięcznie. Sąd wziął pod uwagę, że pozwany doprowadził do pogorszenia swojej sytuacji finansowej, bowiem kierując się jedynie własnym interesem, a nie rzeczywistą potrzebą, zrezygnował z pewnej i dobrze płatnej pracy, aby otworzyć na własne ryzyko działalność gospodarczą. Dochód z tej działalności jest obecnie zdecydowanie niższy niż wynagrodzenie za pracę na podobnym stanowisku. Pozwany jest inżynierem elektrykiem z wieloletnim doświadczeniem w branży. Jest to zawód na ogół poszukiwany i dobrze opłacany. Mimo tego po wypowiedzeniu stosunku pracy w przedsiębiorstwie (...) sp. z o.o. w W. pozwany nie podjął nowej pracy na podobnym stanowisku, lecz postanowił rozpocząć pracę na własny rachunek. Trudno też uznać – jak podnosił pozwany – że dzięki zrezygnowaniu z pracy na pełen etat będzie miał więcej czasu dla swoich bliskich. Wszak powszechnie wiadomo, że rozwój własnej działalności jest pracochłonny. Pozwany sam przyznał, że nie jest łatwo odnaleźć się na rynku i wymaga to dużych kosztów i szkoleń. Sąd uznał jednak argument, że na moment wytoczenia przedmiotowej sprawy i wyrokowania na dotychczasowym stanowisku już by jednak nie pracował z uwagi na likwidację całej filii zakładu. Ponadto Sąd miał na uwadze, że od rozwodu pozwany samodzielnie spłaca kredyt zaciągnięty przez byłych małżonków na zakup mieszkania w S.. Strony nie mogą porozumieć się w kwestii sprzedaży lub wynajęcia ww. mieszkania i ewentualnego podziału otrzymanych środków. Zdaniem Sądu matka małoletnich tylko pozornie deklaruje taką konieczność, gdyż przy podziale środków otrzymanych ze sprzedaży nieruchomości nie chce uwzględnić nakładów poczynionych przez pozwanego.

Biorąc zatem powyższe pod uwagę Sąd uznał, że pozwany powinien w większej mierze partycypować w kosztach utrzymania małoletnich A. i E., i w związku z tym podwyższył rentę alimentacyjną z 400,00 zł miesięcznie na każdą z powódek do kwoty 1.000 zł miesięcznie, tj. w łącznej kwocie 2.000 zł miesięcznie.

Mając na uwadze powyższe, Sąd w oparciu o dyspozycję przepisu art. 138 k.r.o. w zw. z art. 133 § 1 k.r.o. i art. 135 k.r.o. orzekł, jak w punkcie pierwszym wyroku.

W pozostałym zaś zakresie powództwo zostało oddalone jako niezasadne, gdyż nie znajduje ono oparcia w zakresie uzasadnionych potrzeb małoletnich, jak również w dochodach pozwanego, o czym orzeczono w punkcie drugim wyroku.

Powódki wygrały niniejszą sprawę w 37,5 % bowiem z żądanej przez nie kwoty podwyższenia 3.200 zł, powództwo zostało uwzględnione do kwoty 1.200 zł. Opłata sądowa od pozwu w niniejszej sprawie wynosiła 1.920 zł i nie została uiszczona przez powódki, z uwagi na zwolnienie ustawowe (art. 96 ust. 1 pkt. 2 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych, t.j. Dz.U. z 2019 poz. 785). Skoro zatem pozwany przegrał sprawę w 37,5 %, to należało go obciążyć opłatą sądową w kwocie 750 zł. W pozostałym zakresie na podstawie art. 113 ust. 1 ustawy o kosztach sądowych, nieuiszczonymi kosztami sądowymi obciążony został Skarb Państwa. W sposób analogiczny Sąd obciążył pozwanego kosztami zastępstwa prawnego w sprawach o alimenty. Zgodnie z § 2 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności adwokackie z dnia 22 października 2015 r. (t.j. Dz.U. z 2015 r. poz. 1800) wynagrodzenie adwokata wyniosło 3.600 zł, zatem od pozwanego należało zasądzić na rzecz powódki kwotę 1.350 zł. Jednak w wyniku omyłki Sądu w wyroku została wskazana kwota w pełnej wysokości.

Na podstawie art. 333 § 1 pkt 1 k.p.c. Sąd obligatoryjnie nadał rygor natychmiastowej wykonalności wyrokowi w punkcie 1, tj. w punkcie zasądzającym rentę alimentacyjną.